

at lovforslaget skal have en seriøs og grundig behandling her i Folketinget. Vi har tre behandlinger til at gøre det. Det er jo også dér, vi f.eks. har fundet ud af, at vi bliver nødt til at lave et ændringsforslag, fordi arbejdsministeren vælger at administrere stik imod efterlønsmodtagernes interesser. Det havde vi ikke forestillet os. Det ved vi nu, og så må vi lave et ændringsforslag, der samler den situation op.

Men det ændrer jo ikke ved, at det er Venstre og De Konservative, der fuldstændig af egen vilje, da forslaget blev fremsat, valgte at gå til pressen og støtte det og på det tidspunkt valgte klart at sige: Vi er med på forslaget. Det er jo ikke mig, der har forlangt det.

Partierne kunne jo bare vente med at tage stilling til førstebehandlingen og sige: Vi vil gerne se på det, vi vil gerne regne på det. Det kunne de bare have sagt, så havde de jo ikke været i nogen klemme i dag. Det er disse partier, der selv af egen fri vilje bastant har sagt: Vi er med. Punktum.

Derfor har Venstre og De Konservative et problem i dag, for de løber fra nogle løfter, de har givet. Det er ikke mit problem, det er disse partiers problem, og det er desværre også efterlønsmodtagernes problem, for det er dem, der bliver snydt for den mulighed.

Annette Just (FP):

Jeg tror, den rette måde at starte denne debat på er ved at ønske ministeren tillykke med, at det er lykkedes at lave et forlig med Venstre og De Konservative, således at Venstre og De Konservative går stik imod, hvad de i virkeligheden gerne ville, og så beklage over for Venstre og De Konservative, at arbejdsministeren ikke har et lige så godt pokerfjæs, som ordførerne for Venstre og De Konservative har. For der var ingen tvivl om, hvad der skete, da vi hørte Venstres ordførertale som den første. Da var den hjemme! Og jeg forstår godt regeringen, for der ville have været et klart flertal uden om regeringen, hvis Venstre og De Konservative havde holdt fast.

Så vil jeg gå tilbage til selve forslaget. Som jeg vist allerede er kommet til at sige, mener jeg, at det er et skridt i den rigtige retning. Fremskridtspartiet så helst, at ATP simpelt hen blev ophævet. Vi plejer at kalde det – og har gjort det ved tidligere lejligheder – alle tiders pjat. Folk indbetaler penge – eller rettere sagt: de får dem skrabet ind, så der er ikke nogen mulighed for at undgå at indbetale til ATP – og når de engang

bliver 67, får de så et par håndører udleveret, som på daværende tidspunkt ikke kan bruges til noget som helst fornuftigt.

Det viser tallene også ganske tydeligt. Ministeren hjalp os ligefrem ved at sige, hvor lidt det er, man reelt får ud af det, man har indbetalt i 30 år, i det eksempel, som ministeren kom med.

Fremskridtspartiet går ind for og ville helst have haft, at vi havde ophævet ATP, og at folk fik udbetalt pengene, således at de kunne blive investeret andre steder til en bedre forrentning, og således at det var op til den enkeltes personlige frihed. Jeg ved godt, at jeg er nødt til at sige det helt klart og tydeligt, for det er et fremmedord for arbejdsministeren – derom ingen tvivl! Valgfrihed og råderet over egen formue er også fremmedord for arbejdsministeren. Men jeg troede for så vidt ikke, at det helt var fremmedord for Venstre og De Konservative.

Derfor er det beklageligt, at vi endog ikke kan få de to borgerlige partier med til den lille liberalisering, som ligger i dette forslag. Jeg håber på, at de to partier under udvalgsbehandlingen vil komme mere til fornuft og se, at det dog er et lille skridt i den rigtige retning. Hvis det kunne lade sig gøre, ville der faktisk være et pænt flertal, og så kunne vi få det gennemført, og så kunne vi også få andre ting, som er lige så vigtige, om ikke vigtigere, igennem på ATP-området. Her tænker jeg selvfølgelig på, at der er et stort behov for en demokratisering af ATP-området af styringen af det, og også af Lønmodtagernes Dyrtidsfond.

Det håber jeg i hvert fald at vi fire partier kunne blive enige om at gøre, om ikke før så lige i begyndelsen af det nye år.

(Kort bemærkning).

Lars Løkke Rasmussen (V):

Når jeg tager ordet, er det, fordi fru Annette Just nu gentager sine insinuationer om, at der skulle være indgået en aftale, og nu henvises der til ministerens ansigtsudtryk under mit indlæg. Dertil må jeg sige, at jeg ikke er ansvarlig for ministerens ansigtsudtryk. Det ansvar ønsker jeg ikke at påtage mig. Det tror jeg ministeren vil kunne bekræfte.

Vi medvirker gerne til – sammen med de partier, der måtte ønske det – at diskutere, hvordan man kan sikre lønmodtagere større råderet over egne midler. Jeg har også i mit første indlæg sagt, at hele diskussionen om, hvor pensionsopsparing skal placeres, om den frie råderet over, hvor midlerne skal placeres, er en diskus-